

СЪБИТИЯ

НАЧАЛО - СЪБИТИЯ - ПРОСПЕКТИВНА ИЗЛОЖБА „ОЩЕ СА ТУК“

🕒 01.05.2022 18:00

🔗 сподели

Събития

ПРОСПЕКТИВНА ИЗЛОЖБА „ОЩЕ СА ТУК“

ВЕНЦИСЛАВ ЗАНКОВ НА 60

Галерия **Credo Bonum**, ул. „Славянска“ 2, вход от ул. „Бенковски“

Организатор:
департамент „Изящни изкуства“

Откриване 1 май, неделя, от 18.00 часа
1 – 28 май, 2022 г.

„Още са тук“ се явява на мястото на очаквана юбилейна изложба. Изложба, която да историзирана една творческа биография, като показва натрупани по складове и изложени в обществени триумфални пространства и частни вили край лазурни брегове, създавани през годините работи на художника. Навършването на 60 години би могло да е и повод за една от т. нар. „ретроспективни изложби“, с които сме свикнали да назоваваме опита за събиране и подреждане на разбягващата се по дефиниция творческа енергия. „Още са тук“ не може да бъде ретроспективна изложба, защото не е ретро, не е обрната назад. Живият художник не може да бъде историк на себе си, защото винаги е вече с една крачка извън рамката.

„Още са тук“ може да се определи като перспективна изложба – изложба с фокус върху перспективата. Тя показва не част от миналото, а нещо предстоящо, което носи със себе си времената.

„Още са тук“ се състои от 13 непоказвани фигури от чугун, създадени през последните няколко години. Чугунът е обратното на пластилина – материала, чието име използваме, когато искаме да назовем пластичността и ковкостта на хората в капаните на обществената принуда.

Изгорени, желанията и мечтите остават в миналото, но като негатив. Бъдещето е възможно само ако миналото е мислено като огнено раздиране на пространството, а времето – винаги памет за извършено травматизиране.

Но „Още са тук“ са и 13 стоп кадъра на актуалното лично състояние. 13 маски на замръзнала в изгореното желязо твореща и страдаща персона. Не само фигури, а и застинали състояния, уловени гледки като в прорязана от светкавица нощ. Фигури на невъзможното бягство – сякаш в метал са реконструирани ужасените тела на жителите на Помпей. Дали в тях да четем израз на безсилие? На отчаяние? На надежда? На последната надежда преди потъването на „Титаник“, когато някои разчитат да оцелеят с помощта на кокетство, а други – на лактите и юмруците си? Надеждата на утописта революционер, очаквал подходящия момент, когато обществото ще достигне онази точка на разруха, която да се превърне в ден първи на революцията, но е бил изненадан от изригването на вулкан или разтърсващо земетресение, при което земята поглъща без да избира добри и лоши?

„Още са тук“ представя 13 фигури без кожа. 13 фигури без защитата на дрехите, но винаги, дори когато мускулите са разкъсани, месото виси на парцали, раните са посивели и възжълти, в проядените фигури остава социалната маска и тренирания етикет. Тялото умира понякога за секунда, органичната материя е изпепелена с 1350 градуса по Целзий, заместена от разтопен метал, но и в напълно вледенения отпечатък остава ужасената поза на социалното животно. Човекът винаги е много хора, несъстоятелен, но настойчив актьор.

Изстиналото желязо, последната фаза на тази алхимична трансформация, чугунът, представлява тежко, твърдо и крехко състояние на нещо, което е било мекото, пъргаво, леко и летящо.

„Още са тук“ е и продължение на групата фигури от изложбата „Последните граждани на Кале“. Фигури, свързани от заразително безсилие.

Чугунът е желязна сплав, чието съдържание на въглерод надвишава 2%. В допълнение към тези компоненти, сместа съдържа редица постоянни вещества като манган, силиций, фосфор, сяра и легиращи добавки. Но въглеродът е веществото, което като при стоманата напомня за живата материя – той е градивният елемент на живота (а живо наричаме онова, което умира). Фигурите понякога са обработени с ръждопреобразуватели, понякога са заварявани, понякога са оставени изцяло на сътрудничеството на съдържащата влага въздух.

„Още са тук“ представя актуалната работа на Венцислав Занков. Вълнения и тревоги от настоящето ще влияят върху нейното възприемане и тълкуване, но тя не е естетически отговор на съвременната ситуация в Европа и света, не е пряко свързана с пандемичните рестрикции на човешки свободи, нито с унизяващи човешкото военни престъпления.

Венцислав Занков е роден през 1962. Завършил е скулптура в НХА-София през 1988. През годините е стоял зад множество инициативи и кураторски проекти, сред които седмичния дискуссионен клуб „На тясно“ в Хамбара (2004-2008), вестник „39 грама“ (2005-2008), Фондация за съвременно изкуство „Венцислав Занков“ (основана 2009), Железен орден за съвременно изкуство „Венцислав Занков“ (учреден 2010), „Всичко за мъжа“ (2004-2008) съвместно с „Гюте институт – България“, „White, male, straight“ project (2002) с подкрепата на Швейцарска културна програма за България „Прохелвеция“. Куратор за България на международни видеоарт проекти, организирани от Magmart, Италия (2013-2019).

Доцент в департамент „Визуални изкуства“, НБУ (2017). Дипломиран магистър филмово и телевизионно изкуство, Нов български университет (2016). Доктор в направление „Изкуствознание и изобразително изкуство“ (2013). Психодрама-асистент (консултант).

Сред последните му самостоятелни изяви са: В&В ЕПИКРИЗИ галерия „Васка Емануилова“ /СГХГ/(2021); „Пред мен“, голямоформатна живопис, скулптура и неон, галерия „Райко Алексиев“ СБХ, София (2020), „Последните граждани на Кале“, скулптура, строителен обект НБУ (2016) и Артиум, Сердика център (2016); „О, щастливи дни“, голямоформатна живопис и скулптура, галерия „Райко Алексиев“ СБХ, София (2014) с подкрепата на Централен фонд за стратегическо развитие към Настоятелството на НБУ и СБХ; „Последният будоар“ - скулптура, кръв, видео, галерия „Райко Алексиев“ СБХ, София (2011), с подкрепата на Международна фондация „Св. Св Кирил и Методий“ и Централен фонд за стратегическо развитие към Настоятелството на НБУ и СБХ; „Нова призрачна живопис/всички вече сме призраци“, галерия Ракурси, София (2011), „Post-романтизъм. Reloaded“ – Български културен институт – Берлин (2011); „Възможно-

Невъзможно. Идейни проекти за естетизация на градската среда” с подкрепата на столична програма „Култура” 2011, Централен фонд за стратегическо развитие към Настоятелството на НБУ, партньор – Център за култура и дебат „Червената къща” (2011). Участвал е в множество групови изложби и други събития. Венцислав Занков е автор на множество публикации в периодичния печат и в интернет.

ТЪРСИ В СЪБИТИЯ

ПРЕДСТОЯЩИ СЪБИТИЯ

04	05	22	Публична лекция „Разпознаване на емоции, скрити във фонемния състав на текст“	Добави в Google календар
11:20 часа				
04	05	22	Публична лекция „Американските финансови санкции (RICO, глобалният магнитски акт и др.) и борбата с корупцията, организираната престъпност и рекета в България: епизод пореден“	Добави в Google календар
13:00 часа				
04	05	22	Спектакъл „Стравински и Шанел“- авторски танцов спектакъл на Маргарита Градечлиева по романа на Крис Грийнхалч „Коко и Игор“	Добави в Google календар
18:30 часа				
05	05	22	Сбирка на семинара „Есето – жанрът, който мисли кризите“ на тема „Есето и средна Европа“	Добави в Google календар
16:00 часа				
07	05	22	Burial Practices at the Roman and Late Roman Cemeteries of Stobi	Добави в Google календар
20:00 часа				
09	05	22	Представяне дейността на служба „Военно разузнаване“	Добави в Google календар
18:00 часа				
10	05	22	Градове и екология, умни градове и сгради, НБУ = зелен университет	Добави в Google календар
10:00 часа				
10	05	22	Лекция „Ролята на европейските институции за младежките програми на Европейския съюз“	Добави в Google календар
10:00 часа				